

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: M. C., nar. X, trvale bytem X, korespondenční adresa: X,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, IČ 00551023, se sídlem Na poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**),

v řízení o žalobě ze dne 10.5.2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.3.2022 č. j. MPSV-2022/47781-914 o příspěvek na živobytí,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 10.5.2022 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 15.3.2022 č. j. MPSV-2022/47781-914, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni (dále jen **úřad práce** či **ÚP** event. **správní orgán I. stupně**), ze dne 27.01.2022, č.j. 9336/2022/PPA (dále též **prvoinstanční rozhodnutí** či **rozhodnutí ÚP**), o nepřiznání příspěvku na živobytí na základě žádosti č.j. 108848/2021/PPA podané dne 29.11.2021. (*K žalobě připojil i kopii napadeného rozhodnutí.*)
2. V žalobě žalobce mimo jiné uvedl, dne 29.11.2021 podal žádost o příspěvek na bydlení, protože je osobou zcela bez příjmu a je invalidní ve III. stupni bez nároku na výplatu důchodu. Z důvodu svého zdravotního stavu je příjemcem dávek příspěvku na péči a

příspěvku na mobilitu. Pečující osobou je paní S., se kterou sdílí domácnost jako spolubydlící, která se jej ujala za podmínek, že bude domácnost sdílet jako spolubydlící a pomůže mu do doby, než se jeho situace změní, stabilizuje a bude moci si najít samostatné bydlení. Jeho zdravotní stav se zlepšil pouze do takové míry, že nyní je schopen ujit alespoň pár metrů za pomoci francouzských holí, není schopen však i nadále fungovat bez pomoci druhé osoby, která mu pomáhá s doprovodem k lékaři. Žalobce má za to, že ÚP nesprávně posoudil jeho celkovou životní situaci, kdy bez sociálního šetření /v místě nynějšího bydliště/, posoudil jeho nárok na dávku nesprávným automatickým předpokladem, kdy když sdílí stejnou domácnost s bývalou partnerkou, musí být i ona zahrnuta do okruhu společně posuzovaných osob, ačkoliv společně nehospodáří. Dále má žalobce za to, že je osobou v hmotné nouzi, neboť je invalidní ve III. stupni invalidity bez nároku na výplatu důchodu, nemá tak žádný příjem, není schopen vzhledem ke zdravotnímu stavu si jej zajistit vlastními silami. Z výše uvedených důvodů se žalobce domnívá, že má tak nárok na dávku hmotné nouze a to konkrétně na příspěvek na živobytí, proto se také odvolal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Toto odvolání bylo zamítnuto a odvolací orgán rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil s tím, že žalobce nikterak neprokázal, že s paní S. nehradí společně náklady na jeho potřeby, přičemž mu nebylo sděleno, jak má tuto skutečnost prokázat a v případě, že bylo takto rozhodnuto „od stolu“ na základě předchozího sociálního šetření, které proběhlo krátce po jeho propuštění ještě ve S. v místě minulého bydliště, neměl tak možnost ani tuto skutečnost prokázat např. během nového sociálního šetření v novém místě bydliště a za nových okolností. Přestože tyto nové okolnosti u podání jeho žádosti o příspěvek na živobytí sdělil pracovnícím ÚP, které si nezapsaly nic z toho do protokolu z jednání, naopak požadovaly po žalobci dopsání paní S. do žádosti, stejně tak byl písemně vyzván bez řádného poučení, co to pro něj a jeho žádost o příspěvku na živobytí v důsledku bude znamenat, o doložení dalších podkladů k podané žádosti příspěvku na živobytí - nebylo mu sděleno, že podklady, které se týkaly paní S., jsou žádány na základě toho, že ÚP má v úmyslu ji posuzovat jako SPO (*společně posuzovaná osoba*), nemohl-li tedy tento úmysl rozpoznat a nebyl-li mu sdělen, pak nemohl namítat jeho uplatnění - uplatnění okruhu SPO a zahrnutí do dávky příspěvku na živobytí paní S.. Ať už během řízení, nebo pak na základě výzvy pro seznámení s podklady. Žalobce nemohl a neměl tedy šanci prokázat, že paní S. nemá být zahrnuta do okruhu SPO a že hospodáří každý zvlášť, proto podává tuto žalobu. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc k dalšímu řízení.

3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 15.3.2022 č. j. MPSV-2022/47781-914** bylo dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **správní řád**), zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni ze dne 27.1.2022, č. j. 9336/2022/PPA, o nepřiznání žádosti o dávku příspěvek na živobytí č. j. 108848/2021/PPA podané dne 29.11.2021.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že dne 29.11.2021 uplatnil žalobce žádost o příspěvek na živobytí. Na základě doložených dokladů byla ÚP zhodnocena sociální situace a s ním společně posuzovaných osob a byl posouzen nárok na dávku a její výši. ÚP dále uvedl ve svém rozhodnutí, že na základě doložené nájemní smlouvy z vlastní kontrolní činnosti bylo zjištěno, že žalobce sdílí domácnost společně s K. S., proto byl písemně vyzván, aby tuto osobu doplnil do okruhu společně posuzovaných osob a doložil nezbytné dokumenty pro vyhodnocení nároku na dávku a její výši. Z doložených dokladů má úřad práce za prokázané, že žalobce žije v domácnosti společně s K.S, dále shrnul

sociální a majetkové poměry žadatele a společné posuzované osoby, uvedl, jaké je v případě podání žádosti o příspěvek na živobytí rozhodné období, jak se započítává příjem společně posuzovaných osob a postup, jakým se stanoví výše příspěvku na živobytí. Odůvodnění rozhodnutí v závěru obsahuje částky rozhodných skutečností: částka živobytí ve výši 6 750 Kč a započtený příjem 9 862,07 Kč. Vzhledem k tomu, že částka příjmu po odečtení přiměřených nákladů na bydlení není nižší než částka živobytí, bylo rozhodnuto o nepřiznání dávky příspěvek na živobytí. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, ve kterém uvedl stejné skutečnosti jako v žalobě.

Žalovaný dále uvedl, že podmínky nároku na příspěvek na živobytí upravuje zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále jen **zákon**). Podle § 21 odst. 1 zákona nárok na příspěvek na živobytí má osoba v hmotné nouzi, jestliže její příjem a příjem společně posuzovaných osob snížený o přiměřené náklady na bydlení nedosahuje částky živobytí posuzovaných osob a dále dle § 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi se pro účely posuzování stavu hmotné nouze příjmy a sociální a majetkové poměry osoby, která žádá o dávku, posuzují společně s příjmy a sociálními a majetkovými poměry dalších osob. Podle § 4 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen **zákon o životním a existenčním minimu**), společně se pro účely tohoto zákona posuzují jiné osoby, které společně užívají byt, s výjimkou osob, které prokáží, že spolu trvale nežijí a společně neuhrazují náklady na své potřeby. Tyto tzv. jiné osoby se společně posuzují na principu společného užívání bytu (prostoru) a na principu společného hospodaření. Jestliže tyto osoby prokáží, že společně trvale nežijí a neuhrazují náklady na své potřeby, je možné je společně neposuzovat. Orgán pomoci v hmotné nouzi má možnost vyloučit z okruhu společně posuzovaných osob ty osoby, které spolu sice užívají byt, ubytovací zařízení nebo jiný než obytný prostor, ale nehospodáří spolu a nemají vůči sobě obecně vyživovací povinnost (jsou k sobě tzv. osobami jinými). Prokázání této skutečnosti je na straně žalobce, kdy musí dokázat, že má ve společném bytě, jiném než obytném prostoru nebo ubytovacím zařízení, které užívá s jinými osobami, vlastní věci (potravin, hygienické předměty, oblečení apod.) pouze pro svoji potřebu a nejsou používány společně s ostatními osobami. Při vyloučení osoby z okruhu společně posuzovaných osob pro účely dávek pomoci v hmotné nouzi jde o správní uvážení, které pak vede orgán pomoci v hmotné nouzi ke stanovení konkrétního okruhu společně posuzovaných osob.

Z úřední evidence bylo zjištěno, že žalobce byl pro účely dávek pomoci v hmotné nouzi posuzován společně s K. S., nar. X, která byla příjemcem dávky příspěvek na živobytí, v období od 3.5.2021 do 31.8.2021. Dávka příspěvek na živobytí byla odejmuta ode dne 1.9.2021 z důvodu, že příjemce dávky obdržel v srpnu 2021 čistou mzdu ve výši 20 437 Kč. Dne 29.11.2021 podal žalobce žádost o příspěvek na živobytí. V žádosti žalobce uvedl, že společně posuzovanou osobou je také paní S., když uvedl informace o její osobě v žádosti. Správní spis rovněž obsahuje vyplněné tiskopisy s informacemi o výši měsíčních příjmů K. S. za měsíce 8/2021 až 12/2021, kopie výpisů z účtu jmenované, kopie jejích výplatních pásek a pracovní smlouvy. Z oznámení o přiznání dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 27.7.2021 do 30.6.2022 a o změně výše této dávky ode dne 1.10.2021 do 30.6.2022 je zřejmé, že společně posuzovanou osobou s účastníkem řízení, kterým je K. S., je žalobce. Jmenovaná je pro účely dávky příspěvek na péči pečující osobou ve vztahu k odvolateli od 1.1.2020 dosud. Dále žalovaný konstatoval, že žalobce nikterak neprokázal, že s paní S. neuhrazují společně náklady na své potřeby. Z šetření v místě provedeného úřadem práce pro účely dávky doplatek na bydlení dne 12.5.2021 naopak vyplývá, že

žalobce sdílel s K. S. společně vybavení domácnosti. Úřad práce se rozhodl na základě dříve provedeného šetření a znalosti sociálních a majetkových poměrů obou osob, tj. žalobce i K. S., z předchozí své činnosti zařadit do okruhu společně posuzovaných osob s žalobcem jmenovanou. Žalovaný poznamenal, že žalobce uvedl do žádosti o dávku jmenovanou jako společně posuzovanou osobu a požadované rozhodné skutečnosti byly doloženy. Jak je již výše uvedeno, žalobce je aktuálně společně posuzovanou osobou s K. S. pro účely dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení, kde je stanoven okruh společně posuzovaných osob stejným způsobem.

Následně žalovaný konstatoval obsah §10 odst. 2, § 9 odst. 1 a), § 9 odst. 2 zákona a dále uvedl, že ke stanovení částky živobytí se vychází z částek existenčního minima, částek životního minima a dále částek, které jsou stanoveny jako hodnocení snahy osoby zvýšit si příjem vlastním přičiněním (prodejem nebo jiným využitím majetku, uplatněním nároků a pohledávek a vlastní prací). Součet částek živobytí společně posuzovaných osob činí 6 750 Kč (částka životního minima žadatele ve výši 3 550 Kč + částka životního minima K. S. ve výši 3 200 Kč). Žalovaný po přezkoumání rozhodnutí správního orgánu I. stupně konstatoval, že správní orgán I. stupně rozhodl v souladu s právním předpisem nepřiznat odvolateli příspěvek na živobytí z důvodu, že započtený měsíční příjem snížený o přiměřené náklady na bydlení je vyšší než částka živobytí společně posuzovaných osob.

K námitce žalobce, že správní orgán I. stupně nesprávně posoudil jeho celkovou životní situaci, kdy bez sociálního šetření automaticky předpokládal, že když žalobce sdílí domácnost s bývalou partnerkou, musí být i ona zahrnuta do okruhu společně posuzovaných osob, ačkoliv společně nehuspodaří, žalovaný sdělil, že k datu podání žádosti (29.11.2021) nebyly hlášeny změny skutečností v okruhu společně posuzovaných osob, které byly rozhodné pro vyplácení příspěvku na živobytí do 31.8.2021. V průběhu vyplácení dávky pomoci v hmotné nouzi nebyl okruh společně posuzovaných osob rozporován. Žalobce s K. S. nadále obývají společně byt na adrese X, a také byl několika písemnými výzvami vyzván k doložení rozhodných skutečností, které se týkají K. S., přičemž požadované skutečnosti on nebo jmenovaná doložili, aniž by rozporovali okruh společně posuzovaných osob. Námitku ke stanovenému okruhu společně posuzovaných osob mohl žalobce rovněž uplatnit v rámci možnosti seznámení s podklady rozhodnutí, která mu byla správním orgánem I. stupně dána před vydáním jeho rozhodnutí. Žalovaný přisvědčil námitce, že zákon nestanoví vyživovací povinnost mezi nesezdanými partnery, avšak v předmětném případě jsou žalobce a K. S. společně posuzovanými osobami pro účely pomoci dávek v hmotné nouzi jako jiné osoby, které společně užívají byt. Závěrem žalovaný dospěl k závěru, že rozhodnutí ÚP nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

4. **Žalovaný ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 20.5.2022** v úvodu shrnul průběh správního řízení a dále mimo jiné sdělil s odkazem na příslušná ustanovení zákona o pomoci v hmotné nouzi, a to především na § 4, že se pro účely tohoto zákona společně posuzují jiné osoby, které společně užívají byt, s výjimkou osob, které prokáží, že spolu trvale nežijí a společně neuhrazují náklady na své potřeby. Tyto tzv. jiné osoby se společně posuzují na principu společného užívání bytu (prostoru) a na principu společného hospodaření. Jestliže tyto osoby prokáží, že společně trvale nežijí a neuhrazují náklady na své potřeby, je možné je společně neposuzovat. Orgán pomoci v hmotné nouzi má možnost vyloučit z okruhu společně posuzovaných osob ty osoby, které spolu sice užívají byt, ubytovací zařízení nebo jiný než obytný prostor, ale nehuspodaří spolu a nemají vůči sobě obecně vyživovací povinnost (jsou k sobě tzv. osobami jinými). Prokázání této

skutečnosti je na straně žalobce, kdy musí dokázat, že má ve společném bytě, jiném než obytném prostoru nebo ubytovacím zařízení, které užívá s jinými osobami, vlastní věci (potravin, hygienické předměty, oblečení apod.) pouze pro svoji potřebu a nejsou používány společně s ostatními osobami. Také uvedl, že nebyly hlášeny změny skutečností v okruhu společně posuzovaných osob, které byly rozhodné pro vyplácení příspěvku na živobytí do 31.8.2021. V průběhu vyplácení dávky pomoci v hmotné nouzi nebyl okruh společně posuzovaných osob rozporován, když žalobce s K. S. nadále obývají společně byt na adrese X. Žalobce byl několika písemnými výzvami vyzván k doložení rozhodných skutečností, které se týkají jmenované, přičemž požadované skutečnosti on nebo K. S. doložili, aniž by rozporovali okruh společně posuzovaných osob. Námitku ke stanovenému okruhu společně posuzovaných osob mohl žalobce rovněž uplatnit v rámci možnosti seznámení se s podklady rozhodnutí, která mu byla úřadem práce dána před vydáním napadeného rozhodnutí. S ohledem na výše uvedené má žalovaný za to, že napadené rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit. Závěrem bylo navrženo, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl jako nedůvodnou.

5. **Ze zasláního správního spisu** vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 15.3.2022, ve vyjádření žalovaného ze dne 20.5.2022 odpovídají obsahu spisu. Podle doručky založené ve správním spise bylo napadené rozhodnutí ze dne 15.3.2022 doručeno žalobci dne 17.3.2022.
6. **Žalobce dne 8.6.2022** sdělil zdejšímu soudu, že trvá na nařízení ústního jednání.
7. **U ústního jednání konaného dne 1.9.2022** žalobce setrval na podané žalobě, zopakoval stejné skutečnosti jako v žalobě a závěrem požadoval zrušení napadeného rozhodnutí, protože chodí po charitách a po různých takových institucích, kde dostane jídlo nebo oblečení, protože jinak na to nemá finanční prostředky. Myslí si, že je to jediná cesta, jak dostatečně prokázat, že s paní S. nežije v jakémkoliv vztahu i co se týče financí. Od úřadu práce očekával nové šetření, které proběhne v novém místě a ve světle a zájmu současných okolností, protože se přestěhovali do jiného města, aby se zde mohl vrátit do života, a mohl se naprosto ve všem osamostatnit. Co se týče slečny S., která je neustále protistranou uváděna jako partnerka, tak spolu nemají žádný vztah, pouze spolu bydlí v jednom bytě. To by se novým šetřením úřadu práce potvrdilo. Úřad práce však toto rozhodnutí na konci minulého roku neudělal a opřel se o šetření staré, které neodpovídá reálným skutečnostem. Proto žádal soud, aby věc vrátil do té fáze, kdy úřad práce provede šetření, které by vneslo pravdu do celého případu. Mimo jiné uvedl, že chování a jednání úřadu práce, resp., úřednic, vůči jeho osobě, bylo od počátku zaujaté, jelikož se domnívaly, že nemluví pravdu, i to, že se slečnou S. nežije, ani s ní nehospodáří. Slečna S. mu, když umíral, dala šanci jít z nemocnice k ní domů s tím, že až se jeho stav zlepší a osamostatní se a bude žít vlastním životem. Ovšem do té doby je pro něho příspěvek na živobytí a na bydlení nesmírně důležitý. Každý den se musí neustále doprošovat o finanční podporu na léky a jídlo, aby byl schopen hradit náklady na stravu a na bydlení, které v současnosti hradí z příspěvku na péči. Tím, že nebylo provedeno nové šetření, neměl ani možnost prokázat, že ve společné domácnosti nežijí; pouze žijí v bytě, který je rozdělen na dvě části. V současné chvíli je v takové situaci, že neví, kde vezme peníze každý den na jídlo na léky a na základní potřeby a na bydlení, proto příspěvek na živobytí a zároveň na bydlení, je za současného jeho špatného zdravotního stavu jediná důstojná možnost, aby vedl slušný život.

Zástupce žalovaného závěrem uvedl, že dávky pomoci v hmotné nouzi vyžadují určitou proaktivitu ze strany žalobce, který v žádosti označil K, S, jako společně posuzovanou osobou, doložil k ní podklady. Nyní v žalobě namítá, že tomu tak není. Z toho vyplývá i povinnost hlásit rozhodné skutečnosti, resp. jejich změny, a toto prokázat. S ohledem na vše, co bylo řečeno a předneseno, žalovaný neměl žalobní námitky na prokázané, proto navrhl soudu, aby podanou žalobu v plném rozsahu zamítl jako nedůvodnou.

8. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech pomoci v hmotné nouzi rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
9. Podle **§ 2 odst. 1 zákona** pro účely posuzování stavu hmotné nouze se příjmy a sociální a majetkové poměry osoby, která žádá o dávku, posuzují společně s příjmy a sociálními a majetkovými poměry dalších osob. Okruh těchto společně posuzovaných osob se posuzuje podle zákona o životním a existenčním minimu.
10. Dle **§ 21 odst. 1 zákona**, nárok na příspěvek na živobytí má osoba v hmotné nouzi, jestliže její příjem a příjem společně posuzovaných osob snížený o přiměřené náklady na bydlení nedosahuje částky živobytí posuzovaných osob.
11. Podle **§ 4 odst. 1 písm. d) zákona o životním a existenčním minimu** společně se pro účely tohoto zákona posuzují jiné osoby, které společně užívají byt, s výjimkou osob, které prokáží, že spolu trvale nežijí a společně neuhrazují náklady na své potřeby.
12. Dle **§ 10 odst. 2 zákona** je rozhodným obdobím, za které se zjišťuje příjem v případě podání žádosti o dávku, je u opakujících se dávek období 3 kalendářních měsíců předcházejících aktuálnímu kalendářnímu měsíci.
13. Podle **§ 9 odst. 1 písm. a) zákona** se za příjem považuje 70 % příjmu ze závislé činnosti podle zákona upravujícího daně z příjmů, a to po odpočtu daně z příjmů fyzických osob a pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění.
14. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů v ní uvedených, kdy především namítal zařazení K. S. do okruhu společně posuzovaných osob s tím, že má za to, že toto zařazení je nesprávné, když s ní společně nehospodaří.
15. Dle názoru soudu však žalobce v této věci neprokázal, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 15.3.2022 je nesprávné v tom směru, že správní orgány, tj. ÚP a žalovaný, nesprávně posoudily jeho celkovou životní situaci. Soud konstatuje, že sám žalobce uvedl ve své žádosti ze dne 29.11.2021 o příspěvek na živobytí v bodě D (Ostatní společně posuzované osoby) K. S. a informace o ní. Rovněž také doložil tiskopisy s informacemi o výši měsíčních příjmů paní S. za měsíce 8/2021 až 12/2021, kopie výpisů z účtu jmenované, kopie jejích výplatních pásek a pracovní smlouvy. Naproti tomu nikterak nevyvracel skutečnost, že jmenovaná bude posuzována společně s ním. Jak je uvedeno výše, zákon myslí na situace, kdy žadatel sdílí byt s jinou osobou, avšak společně nehospodaří. Tuto skutečnost musí však žadatel sám prokazovat. Žalobce nejenže paní S. jakožto společně posuzovanou osobu nerozporoval, dokonce doložil veškeré podklady a

poskytl součinnost k posouzení jeho žádosti společně s paní S. jako společně posuzovanou osobou. Z toho důvodu má soud námitky týkající se zhodnocení jmenované, jakožto společně posuzované osoby s žalobcem, za nedůvodné. Soud podotýká, že nelze připustit, a zákon ani neumožňuje, aby další osoba byla jako společně posuzovaná pouze tam, kde se to pro přiznání dávky žalobci hodí, přičemž zákonná úprava je proto v této oblasti stanovena tak, jak argumentovaly správní orgány v této věci a s tímto postupem i jejich argumentací se soud plně ztotožnil.

16. Z příslušných uvedených ustanovení zákona o pomoci v hmotné nouzi vyplývá základní algoritmus, který spočívá v tom, že pro účely stanovení okruhu společně posuzovaných osob v rámci řízení o dávkách pomoci v hmotné nouzi je zákon o životním a existenčním minimu zákonem speciálním. Zákon o životním a existenčním minimu pak přímo stanoví, že společně se pro účely tohoto zákona posuzují jiné osoby, které společně užívají byt, s výjimkou osob, které prokáží, že spolu trvale nežijí a společně neuhrazují náklady na své potřeby. Zákon o pomoci v hmotné nouzi však připouští možnost vyloučení osoby z okruhu společně posuzovaných osob, pokud prokáží, že spolu trvale nežijí a společně neuhrazují náklady na své potřeby.
17. S ohledem na všechny zjištěné rozhodné skutečnosti se v projednávané věci soud zcela ztotožnil s postupem žalovaného, který zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí ÚP o zamítnutí žádosti o dávku na příspěvek na živobytí. Neznamená totiž, že je nesprávné či dokonce nezákonné rozhodnutí správního orgánu, není-li v souladu s požadavkem žalobce, přičemž důkazní břemeno spočívá na žalobci. Žalobce však v této věci dle názoru soudu neprokázal pochybení ze strany správních orgánů. Za situace, kdy soud neuznal žádnou z žalobních námitek důvodnou a postup správních orgánů rovněž shledal v souladu s platnou právní úpravou, zamítl žalobu žalobce jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. (výrok I. rozsudku).
18. Žádnému z účastníků řízení nebyla přiznána náhrada nákladů, jak uvedeno ve výroku II. rozsudku, jelikož žalobce nebyl úspěšný a úspěšný správní orgán nemá právo na náhradu ze zákona dle § 60 odst. 2 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a v § 104 s.ř.s. je uvedena nepřípustnost kasační stížnosti.

Plzeň 1. září 2022

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně